

[Petra Petersen.]

må man indrømme, at det er af sociale grunde. Jeg tror, vi kunne komme ned på et minimum af fjernelser, hvis man havde en bedre social lovgivning og en bedre social forsg. Vi burde afskaffe mangel på boliger, afskaffe dårlige boliger; der burde ikke være arbejdsløshed; vi skulle forbedre kårene for de enlige forsørgere, ikke mindst for de enlige mødre, og arbejdstiden for udearbejdende mødre burde nedsættes.

Professor Hal Koch har for nylig i et radioforedrag sagt, at man dette århundrede igennem har ført en familiefjendtlig boligpolitik, og at man ganske simpelt har bygget ungdommen ud af hjemmene. Jeg giver af hele mit hjerte Hal Koch ret i hans betragtning, for der er ingen plads til børnene i vore hjem, men samtidig er det sådan, at når en familie flytter fra en dårlig bolig hen til en af de nye lejligheder, som bygges, må husmoderen, hvis hun ikke tidligere har haft udearbejde, nødvendigvis tage arbejde for at kunne betale den store husleje.

Jeg erindrer et børneværnsråd, hvorunder en far sagde om sin søn, som havde adfærdsvanskeligheder: „Jeg ved godt, at vi tager os for lidt af drengen, men min kone og jeg må begge arbejde for at kunne klare dagen og vejen, og når vi kommer hjem, så er vi trætte; vi skal købe ind til middag og have lavet mad, og så vil vi have fred, og så har jeg ikke kræfter til at prygle drengen.“ Selv om vi så absolut ikke mener, det var den vej, man skulle være gået, må man i nogen grad prøve på at sætte sig ind i forældrenes vanskeligheder med bl. a. at klare dagen og vejen; for os andre at se er det ikke mærkværdigt, om en sådan dreng søger den nærmeste port eller gadehjørne; han skal have afløb for sine problemer, og hans problem er bl. a. den lille 2 værelses lejlighed og de trætte forældre. Derfor søger han væk.

Jeg hilser derfor med glæde den nye bestemmelse til lovens § 83, hvori det pålægges børneværnene at følge de forhold, hvorunder de unge og børnene i kommunen lever, og jeg har ikke fået den opfattelse, som bl. a. det ærede medlem hr. Gottschalk-Hansen har fået.

Jeg ved godt, at denne opgave i og for sig påhviler den nyskabelse, vi fik ved

oprettelsen af ungdomsnævne, men jeg tror, det er gavnligt, at også børneværnene er med i dette arbejde, og jeg tror, det vil få stor betydning, den dag børneværnene ikke længere har overvægt af kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det er ikke, fordi vore kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke gør et stort og godt arbejde i børneværnene, men vi ved udmærket, at det er et udvalgsarbejde, de får tildelt som et led i deres kommunale virke, men de er ophængt med meget andet arbejde, og derfor har de ikke altid den tid, de burde have. Hvis vi får børneværnsmedlemmer som foreslået, der kan vælges ude i befolkningen — her deler jeg det ærede medlem fru Edel Sauntes opfattelse, at det må være ganske almindelige mennesker taget ud af befolkningen — vil jeg tror, at disse vil gøre arbejdet med interesse og er i stand til at gøre mere ved det. Et interesseret og velarbejdende børneværn vil være det bedst egnede til at påpege mangler ved de bestående institutioner. Det vil kunne gøre opmærksom på, hvad der mangler af fritids- og ungdomsklubber, men jeg tænker også på de forebyggende børneinstitutioner, især vore børnehaver. Først og fremmest skal alle vore udearbejdende mødre kunne finde plads til deres børn i vore børnehaver, men også andre mødre end de udearbejdende trænger til at aflastes, og jeg tror, at ikke mindst af pædagogiske grunde bør mange flere deltage i en børnehaves arbejde, end tilfældet nu er.

I administrationsudvalgets betænkning findes der på side 18 en tabel, der viser, at af 3 600 børn fjernet efter den gældende lovs §§ 130 og 131 er de 3 000 fjernet med forældrenes tilslutning. Det er alle de tilfælde, vi kender, hvor barnet har gjort sig skyldig i et eller andet kriminelt forhold, der bliver påtalt; men det kan også være forældrene, der simpelt hen ikke kan klare det længere og selv kommer og beder børneværnet om at tage sig af barnet; de må simpelt hen give op. Her er jeg meget glad for de rådgivende klinikker, som ministeren foreslår; jeg synes, det er ganske udmærket; men en vigtig betingelse for, at de skal kunne virke efter deres hensigt, ligger efter min mening i skolerne, hos skolens lærere og skolelærerne, for sagen er den, at de fleste tilfælde er for gamle, inden de når børneværnet, og chancerne for at redde